

Presentation Thomas Schultz

Jag är en 49 årig ombudsman från Kristinehamn i Värmland. Jag är gift och har två snart tre vuxna barn. Den yngsta fyller 17 år och är den enda som fortfarande bor hemma medan de två äldsta 21 och 24 år har lämnat boet och står på egna ben. Jag är född och uppväxt på landet mellan Kristinehamn och Degerfors i ett arbetarhem med stort politiskt intresse. Både mina far och morföräldrar hade utöver sina ordinarie arbeten även jordbruk med odlingar av potatis, jordgubbar, vinbär och äggförsäljning. Tills jag började bygg och anläggningsprogrammet var mina sommarjobb alltid i deras verksamhet.

Min morfar var industriarbetare på Järnverket i Degerfors och fackligt aktiv, min farfar var byggnadsarbetare och aktiv både politiskt och fackligt, mina två farbröder och pappa var byggnadsarbetare och fackligt aktiva så att jag utbildade mig till byggnadsarbetare var ganska naturligt och det stora politiska intresset har varit med mig hela livet.

Privat har jag varit aktiv fotbollsspelare från väldigt ung ålder tills jag fyllde 41. Jag har också varit aktiv ungdomsledare i flera föreningar där mina barn varit aktiva. Det har varit inom friidrott, fotboll och handboll och totalt har jag varit ungdomsledare i 17 år.

Från att vara väldigt aktiv inom idrottsrörelsen har jag idag inget ledaruppdrag.

Odling/trädgård är ett stort intresse. Jag och min fru odlar allt som går i vårt växthus.

Jag tycker också väldigt mycket om att vara ute och fiska eller bara vara ute i skogen.

Politiska uppdrag har jag haft under de senaste fyra mandatperioderna. De två första handlade det om uppdrag i kommunen främst fullmäktige och miljö och byggnadsnämnd och de två senaste har det främst varit regionala uppdrag med fullmäktige, regionstyrelsen, regional utvecklingsnämnd och kollektivtrafiknämnd.

Jag blev medlem i Byggnads 1994 och tog studenten som träarbetarlärling 1995.

Mitt fackliga engagemang startade egentligen tidigare men den tog fart först 2002 när jag efter fyra år som snickare på Veidekke i Oslo återvände till Sverige för att börja jobba åt en lokal byggnadsfirma i Kristinehamn. Då ingen på företaget ville ta på sig uppdraget som FFV/LB/MB så gjorde jag det och började gå utbildningar för att kunna företräda mina arbetskamrater på bästa sätt. Jag började också gå på sektionsmöten (idag krets möten) och blev ganska snabbt invald i styrelsen. 2005 tog jag över ordförandeklubban i sektionen och klev in som medlem i partiet. Det fortsatte med uppdrag i avdelningsstyrelsen och senare regionstyrelsen.

Distriktsordförande för LO Örebro-Värmland var jag under 5 år och det var väldigt mycket fokus på tvärfacklig utbildning och facklig-politisk verksamhet.

En av mina stora hjärtefrågor har alltid varit att FFV ska få ta plats och ledande roller i organisationen. Jag ville egentligen inte bli anställd utan ville vara förtroendevald med ett ben kvar i produktionen men på grund av att företaget jag var anställd av 2014 gick i konkurs hamnade jag i ett ofrivilligt vägval. Jag hade väldigt många uppdrag så antingen skulle jag behöva avsäga mig de flesta för att kunna få en anställning i ett nytt bolag eller växla upp och jobba med fackliga frågor på heltid. En av ombudsmännen i regionen blev kommunalråd vilket gjorde att en ledig tjänst fanns tillgänglig. Jag sökte den och fick anställning som ombudsman 2014. Som ombudsman har jag främst arbetat med TBM och DMY mätning, konkurser, avtalsteckning, lönetvister och försäkringar men i en mindre region behöver man kunna hantera de flesta frågorna.

Efter några år som anställd fick jag förtroendet från regionen att vara avtalsansvarig. Att fått möjlighet att vara avtalsansvarig i 8 år har gett mig erfarenhet att leda personal i det dagliga arbetet. Det har definitivt varit en stor utmaning för det var väldigt turbulent i regionen när jag tillträdde. Från regionsbildandet 2012 till 2017 var det fem olika avtalsansvariga och tre olika ordföranden. Det fanns väldigt lite tillit mellan våra kontor. Vi hade en otroligt stor personalomsättning och av någon anledning lämnade alltid våra ombudsmän Byggnads för att börja åt motparten. En av de saker jag är mest stolt över är att vi fått våra ombudsmän att stanna kvar i regionen, utbildas och utvecklas, ena kontoren och framför allt leverera medlemsnytta med en högre kvalitet än tidigare. Det har absolut inte kommit av sig själv utan vi har tillsammans arbetat för att "bygga lag" genom massor av dialog, utbildning och uppföljning av verksamheten. Rollen har också gett mig möjlighet att jobba brett över alla avtalsområden som inneburit att jag idag har stor kunskap i kollektivavtalens betydelse för våra medlemmars vardag.

Jag är värderingstyrd i allt jag gör och tycker det är viktigt i min roll som ledare. Att utmana mig själv och andra i våra värderingar får oss modiga och framåtsyftande. Att jag dessutom är ideologisk, noggrann, strukturerad, lyhörd, målmedveten och lösningsfokuserad gör att jag trygg i att möta konflikter i stället för att blunda för dem. Att våga jobba med svåra frågor är en av mina styrkor.

Fackföreningen är unik när det kommer till utbildning. Det är en av de viktigaste orsakerna till att Byggnads har och haft så stort inflytande. De spetsutbildningar som förbundet har haft har lagt grunden för många av våra ledare oavsett nivå på uppdrag. För min del är det främst tre utbildningar som jag värderar högre än de övriga. Det är ombudsmannautbildningen, Bommersviks akademien och lagbasutbildning. Jag tror att det är en styrka att gå utbildning tvärfackligt för det är de olika perspektiven som utvecklar arbetarrörelsen även om man inte är överens. Och det är främst inom området utbildning som vi behöver öka mängden samverkan mellan de olika förbunden. Det skapar inte bara större förståelse för våra olika utmaningar utan det skapar också relationer som Byggnads har nytta av i övriga förhandlingar.

Utbildning är en oerhört nödvändig pusselbit för att stärka våra FFV men Byggnads behöver jobba fram en strategi för hur de som gått utbildning använder kunskapen i sin vardag på arbetsplatserna och koppla ihop uppdragen med fler fullmakter.

Byggnads behöver också lyfta lönefrågan och utbildningar kring prestationslön. Jag tror att det är en av de viktigaste frågorna för att vi ska öka organisationsgraden i förbundet. Oavsett om vi har små eller större arbetslag så har vi hög organisationsgrad där man har prestationslön.

I rollen som förbundssekreterare behöver man också utveckla stödet till regionerna. Regionerna har väldigt olika förutsättningar, behov och kunskap kring personal och demokratifrågor. Det är en del som jag i rollen som avtalsansvarig och ledning i en region saknat och som behöver utvecklas.

De senaste årens utveckling som delat förbundet i två falanger måste vi göra någonting åt snarast. Just nu saknas tillit mellan regioner, förbundet, olika enheter och grupperingar. Att tro att det ska gå över eller att låta det bero för att den ena sidan har större mandat är helt fel väg att gå. Ordförandeklubban på kongressen kommer inte lösa problemen utan det behöver man jobba med för att lösa. Om vi inte gör det kommer det bara leda till fler interna strider i stället för att vi gemensamt kan rikta all energi mot arbetsgivare för att förbättra våra medlemmars arbetsvillkor och öka organisationsgraden.

Vi behöver ena förbundet och det är den viktigaste frågan de kommande åren.